

РЕШЕНИЕ

№ 796

гр. София, 14.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 17.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11174** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. К., гражданин на Турция, с адрес: [населено място], [улица], РПЦ – ДАБ срещу Решение № УП-В24/19.10.2021 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на молбата чужденеца за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен. Твърди се, че същият е издаден след изтичане на срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, защото молбата за предоставяне на международна закрила е била регистрирана на 30.09.2021 г., докато решението е постановено на 19.10.2021 г. Инвокирани са доводи, затова че интервюиращият орган е иззел правомощията на Председателя на ДАБ, като не е изяснил фактическата обстановка в конкретния случай и не е направил задълбочен анализ на заявените обстоятелства. В решението са изложени хипотези и предположения, а не ясни и категорични изводи. Цитирана е практика на Съда на Европейския Съюз, според която преценката на основателността на молбата за международна закрила следва да включва задълбочена оценка и анализ на всеки индивидуален случай. Изложената от жалбоподателя бежанска история, свързана с провежданото спрямо него наказателно производство и с твърденията за преследване от страна на държавни служители е последователна и непротиворечива, но не е

анализирана от административния орган. Според оспорващия, административният орган е провел една формална процедура без да изясни фактите и без да даде възможност за представяне на доказателства относно причините, поради които А. К. е напуснал Турция. Твърди се, че те са свързани с основателни опасения от възможността оспорващият да бъде подложен на нечовешко и унижително отношение и изтезание. Сочи се, че не е обсъдена и актуалната информация в страната на произход.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явява лично и с назначения му по реда на ЗПП процесуален представител адвокат А., който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, не се явява. От пълномощника му юрисконсулт П. е постъпило писмено становище за неоснователност на жалбата.

Участвалият в производството по делото представител на СГП намира жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № УП 3337/30.09.2021 г. до Държавната агенция за бежанците, подадена, А. К. е поискал да му бъде предоставена международна закрила.

Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № № УП 3337/30.09.2021 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място].

На 13.10.2021 г. с търсещия закрила е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол рег. № УП 3337 от същата дата. Оспорващия твърди, че е роден в [населено място], но го е напуснал, когато е бил на 15 години. Преместил се в [населено място], но там някакви хора искали да го убият, затова се установил в И.. Посочва, че същите хора са го намерили и там. Той пуснал жалба в полицията, от където му съобщили, че няма как да се установи, какви са тези хора и защо го преследват. През 2015 г. бил арестуван, защото бил заподозрян като съучастник на негов приятел, обвинен в извършване на престъпление, но след около 45 дни бил освободен. Малко след това у него намерили фалшиви пари и той бил осъден на 13 месеца лишаване от свобода. След освобождаването му през 2017 г. твърди, че постоянно някакви хора го преследвали. В момента има влязла в сила присъда по обвинение в кражба, която не бил извършил. Бил хванат в чуждо жилище, докато се криел от хората, които го преследвали.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Интервюиращият орган при Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение, прилагайки ускорена процедура по общия ред на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1 от ЗУБ.

Като доказателства по делото е приета справка № МД-388/10.08.2021 г. относно актуалната политическа и икономическа обстановка в Република Турция.

По време на проведеното по делото открито заседание, съдът даде възможност на оспорващия да изложи бежанската си история. Същият не съобщи нови факти и обстоятелства, извън вече заявените по време на интервюто.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при Министерския Съвет е било съобщено на А. К. лично и в присъствието на преводач, видно от положения подпис на 28.10.2021 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 04.11.2021 г. (вх. КП-2115), т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил, същата е явно неоснователна, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 1 и чл. 12, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 2 от същия закон.

Визираните норми гласят, че молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът: 1. се позовава на основания извън предмета на този закон, както и че статут на бежанец не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че е извършил тежко престъпление от неполитически характер извън територията на Република България и хуманитарен статут не се предоставя на чужденец за когото има сериозни основания да се предполага, че е извършил тежко престъпление.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно.

На първо място следва да се отбележи, че наведеното оплакване за постановяването на оспореното решение извън срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, което е предпоставка за прогласяването му за нищожно, е неоснователно.

Вярно е, че според цитираната разпоредба, при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна. Посоченият срок, настоящият съдебен състав намира за инструктивен, предвид отмяната на ал. 2 (ДВ, бр. 101 от 2015 г.), според която ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, се преминава към производство по общия ред. Липсата на изрична норма, регламентираща последиците от превишаване на визирания в ал. 1 срок, налага заключението, че неспазването на този срок не води до нищожност или незаконосъобразност на постановеното решение.

Целта на ускорената процедура е максимално бързо произнасяне (в 14-дневен срок) по молбата за предоставяне на международна закрила в случай, че са налице някои от изброените в чл. 13 от ЗУБ предпоставки и че кандидатът е представил пред интервюиращия орган всички документи и доказателства, с които е разполагал в подкрепа на бежанската си история.

В разглеждания казус А. К. не е представил никакви документи и не е посочил, че ще разполага с такива.

Съдът, в настоящият му състав не може да се съгласи, че ако се завърне в Република Турция, животът му ще бъде поставен в опасност. При проведеното интервю, не са

ангажирани сигурни доказателства в тази насока. Жалбоподателят сочи, че не е имал проблеми с официалните власти, освен че е бил осъждан и е излежавал наказание лишаване от свобода за извършени престъпления. Няма данни, да е бил арестуван или заплашван във връзка с изразяването на политическа позиция или заради своята раса, религия или етническа принадлежност или да е бил преследван, заради политически убеждения, народност или принадлежност към определена социална група. Единствената причина за напускането на страната му на произход са неясни и непоследователни твърдения за това, че някакви хора са го преследвали по неясни, дори за самия него причини.

От описаната по-горе справка е видно, че обстановката в Република Турция в момента е спокойна. Същата в никой случай не може да се дефинира като въоръжен международен или вътрешен конфликт, водещ до безогледно насилие, представляващо тежка заплаха срещу живота или личността на гражданите.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че правилно и в съответствие с посочените норми интервюиращият орган е разгледал молбата на А. К. за предоставяне на бежански и хуманитарен статут при условие на ускорена процедура и законосъобразно я е отхвърлил като явно неоснователна. Настоящият съдебен състав не намира, че правата и интересите на търсещият закрила биха били защитени по-добре в рамките на производство по общия ред. В случая му е дадена възможност да изложи бежанската си история, приети и обсъдени са събраните доказателства и са взети предвид данните от сигурни общодостъпни източници на информация. Очевидно в случая причините за търсене на международна закрила от страна чужденеца попадат извън обхвата на тези, посочени в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ и са свързани с нежеланието му да изтърпи наложено наказание за извършено престъпление на територията на Република Турция.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К., гражданин на Турция, с адрес: [населено място], [улица], РПЦ – ДАБ срещу Решение № УП-В24/19.10.2021 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на молбата чужденеца за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна. Решението е окончателно.